

Mee met kerkuilen ringen

Miriam Merkelbach

Tijdens een mailwisseling tussen Dick Langwerden en mij over iets administratiefs van Vogeltrekstation, nodigde Dick mij in maart uit om een keer mee te gaan naar zijn onderzoeksgebied rond Doetinchem. Het vooruitzicht op een goed kerkuilenjaar, veel muizen, was daar!

Dankbaar maakte ik van dit aanbod gebruik en op 6 juli spraken we af bij "De Slangenburg" in Doetinchem. In verband met corona reed ik met eigen auto achter Dick en André aan, wat heel grappig was, de aanhanger met lange ladder erop "danste" over al die landweggetjes.

Meteen bij het eerste adres was het raak in de kast, er zaten drie jongen, van ongeveer 6 weken oud. Heel bijzonder voor mij om van zo dichtbij het ringen van kerkuilen mee te maken en de "andere kant" (praktijk) van de ringvangsten en terugmeldingen te zien. Ik houd me binnen Vogeltrekstation veel bezig met terugmeldingen uit binnen- en buitenland en zie die meldingen alleen in onze database Griel terug.

De eerste kerkuil die ik even vasthield voelde zacht en warm aan, de lichaamstemperatuur was 43 graden vertelde Dick. Ik was ook erg onder de indruk van de hoogte van de kasten en dus het klimwerk door André. Vervolgens was ik verbaasd hoe "mak" de jongen waren en alle metingen rustig ondergingen. Ook de eigen administratie op papier per adres in de map van de ringer was interessant om te zien.

Bij elke kast was het spannend voor zowel de ringers als de eigenaren van de schuur wat er gevonden zou worden. We troffen een kast aan die verlaten was met oude eieren, wat zou er gebeurd zijn? Bij dezelfde mensen was nog een andere schuur met kast waar wel jongen zaten. Dan een schuur met twee kasten, waarvan er een in het dak was geïntegreerd (die onhandig bereikbaar was) en een andere lagere kast waar de eigenaar activiteit had gezien. Helaas, hier zaten ze niet, wellicht waren de uilen verhuisd naar de hoge kast.

Er was een kast waar het vorige jaar veel jongen zaten en de verwachtingen hoog waren, maar hier lagen holenduifeieren in de kast. Deze mensen hadden nog een kast in een vervallen schuurtje verderop, waar ze weinig in verwachtten. Daar wel geluk, er zaten twee prachtige volwassen exemplaren, waarvan er een reeds geringd was! Aan de hand van het nummer kon ik ter plekke de database raadplegen en zien dat deze in 2014 geringd was en sindsdien elk jaar was teruggemeld in de directe omgeving.

Het spannende of er wel of niet iets in de kast zit, de verwachtingen die uitkomen of juist niet, het ringen van de uilen, het enthousiasme van alle partijen en de gezelligheid maakte het een enerverende dag!

De mensen op de verschillende adressen waar de kasten hangen zijn zeer betrokken bij hun kast en "hun" uilen en Dick en André komen hier al jaren, erg mooi om te zien.

Mijn vuurtje is aangewakkerd en ik ben van plan om vaker mee te gaan met andere ringers en andere vogelsoorten. Uiteraard veel geleerd, nog veel meer te vragen. Een goede reden om nog eens mee te gaan, nogmaals dank!